तनः यसाद्वाचस्पतिना उद्योतकारकृतस्य न्यायभाष्यवार्तिकैस्योपरि न्यायवार्तिक-तात्पर्यमकारि, उदयनेन तु तदुपरि न्यायवार्तिकतात्पर्यपरिश्चिद्धरकारीति । विद्या-वाचस्पतिना वाचस्पतिना स्वप्रणीतप्रन्था ब्रह्मसूत्रद्यारीरकभाष्यस्य भामस्यन्ते निर्देशः—

'युष्यायकणिकातत्त्वसमीक्षातत्त्वबिन्दुभिः। युष्यायसांख्ययोगानां वेदान्तानां निवन्धनेः॥ समवैषं महत्पुण्यं तत्फलं पुष्कलं मया। समर्पितमथैतेन प्रीयतां परमेश्वरः॥'

खण्डनोद्धारकृद् वाचस्पतिमिश्रस्त्वसाद्भित्रो नवीनश्च । खण्डनोद्धारः श्रीह-षेप्रणीतं खण्डनखण्डखायं लक्ष्यीकृत्य कृतो वाचस्पतिना । श्रीहर्षस्तूदयनादध-स्तनः । यसाद् उदयनाचार्यकृतस्य न्यायकुसुमाञ्चलेः—

'शङ्का चेद्नुमास्त्येव न चेच्छङ्का ततस्तराम्। व्याघातावधिराशङ्का तर्कः शङ्कावधिर्मतः॥' इति कारिकैव श्रीहर्षेण खण्डनखण्डखाये—

> 'तसादसामिरप्यसिन्नर्थे न खलु दुष्पठा । त्वद्गायैवान्यथाकारमक्षराणि कियन्त्यपि ॥ व्याघातो यदि शङ्कास्ति न चेच्छङ्का ततस्तराम् । व्याघाताविधराशङ्का तर्कः शङ्काविधः कुतः ॥'

इस्रेवं कटाक्षिता । सोऽयं तत्त्वचिन्तामणिकाराद् गङ्गेश्वराद्प्यथस्तनो यसा-त्खण्डनखण्डलाये—

'घीघना वाघनायास्यास्तदा प्रज्ञां प्रयच्छथ । क्षेष्ठुं चिन्तामणि पाणिलब्धमब्धौ यदीच्छथ ॥'

इति पत्यते । सोऽयं श्रीहर्षः खण्डनखण्डखाये नैषधीयचरिते चात्मानं कान्यकु-क्जेश्वरसभायामवर्णयत् । तदा कालकलनया महोदयापरनामः कान्यकुका-नगरस्य कान्यकुक्जदेशस्य चा विद्वद्विहंगमानासकल्पपादपायितेष्वधिपतिषु महा-राजो विजयचन्द्रसत्स्रुर्जयचन्द्रो वा संभवति । यसात्तरसमयस्तदीयदानप-त्रात् पत्रविश्वस्यिकद्वादशशातसंवत्सरः १२२५ (इण्डियन आण्टिकेरी १५— ७८८)। नैषधीयचरितस्य पत्रमसर्गान्ते कीर्तिता विजयप्रशस्तिः कदाचित्कान्य-

१. उद्देशीतकारेण दिङ्गागमतखण्डनार्थं वार्तिकं व्यरचि । अयमेव दिङ्गागो दिङ्गागा-नामिति मेघन्याख्याने तट्टीकाकारैः कालिदासविपक्षत्वेनोत्प्रेक्षितः ।

२. पतदितिरिक्तग्रन्था नैषधीयचरितस्य सर्गान्तछोकतोश्चेयाः । तत्र स्थैर्यविचारण-प्रकरणम्, शिवशक्तिसिद्धिः, ईश्वरामिसंधिः, खण्डनखण्डखाद्यम्, इति शास्त्रीया निवन्धाः । अनिवंचनीयतासर्वस्ते खण्डने न केवर्छं तदानीमुप्रकस्यमान-परवाद-खण्ड-नमात्रम्, अपितु-'तत्तुल्योहस्तदीयं च योजनं विषयान्तरे । शृक्षका तस्य शेषे च त्रिधा अमित मस्त्रिया ॥' इति संचारार्थमप्युपदिष्टम् ।